

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. N° 217.

Anden Session.

73de Møde.

Tirsdagen den 4de Februar.

(Forts.)

Orsted (fortsat): Der er altsaa snarere Grund til, at Staten skal komme den mere tilhjælp end forhen, end mindre. Imidlertid er det vel muligt, at der kunde træffes en anden Regel end netop den, som Udvalget har foreslaaet; men jeg troer, at man aldrig bør fravige det, at Byens Kasse ikke bør bebyrdes med et større Bidrag til Borgervæbningen end det, som udredes af Statskassen. Naar den høitagtede Justitsminister mener, at der vilde komme Forviklinger af en saadan Fordeling af Udgifterne mellem Statskassen og Byens Kasse med Hensyn til, at § 33 i Lovudkastet viser, at visse Udgifter kunne reglementeres af Communalbestyrelsen med Justitsministerens Samtykke, saa har jeg antaget, at der deri, at Justitsministeren skal give sit Samtykke dertil, ligger en Garanti for, at der ikke vil blive anordnet større Udgifter, end der er passende og nødvendigt. Jeg har i Anledning af denne Paragraph vel tænkt mig, at det for en stor Deel maatte være Finansministeren, som derover maatte have Stemme. Men jeg har antaget, at det var overflødig, at der derom skulde tilføies Noget i Loven; thi, naar Justitsministerens Samtykke behøves, vil han jo vist, hvor Sagens Betskaffenhed kræver det, igjen derom indhente Finansministerens Betænkning. Naar det paa beraabes, at der bliver et dobbelt Tilsyn at føre med Borgervæbningsudgifterne, nemlig baade fra Rigsdagens Side og fra Byens Side, naar ikke Byens Kasse, imod at faae en vis Sum eengang for alle, paatager sig den hele Udgift, da forekommer det mig, at der under alle Omstændigheder maa finde et

saadant Statstilsyn Sted med Anvendelsen af de Summer, som bruges til Borgervæbningen; thi, om Staten ogsaa giver en vis Aversjonal-sum, maa den dog have Tilsyn med, at denne Sum anvendes retteligen, at Borgervæbningen virkelig ved Hjælp deraf sættes istand til at opfylde sin Bestemmelse. Det er jo ikke nok, at der ikke bruges mere, end der er bevilget; men dette maa jo ogsaa bruges paa en hensigtsmæssig Maade, efter sin Bestemmelse. Altsaa seer jeg ikke, at man paa nogen Maade undgaaer en saadan Medvirkning. Hvorledes det nu i sin Tid kan ordnes mellem Rigsdagen og Kommunen, det kan jo være Gjenstand for nærmere Overveelse. Men jeg kan aldeles ikke gaae ind i den Tankegang, som hersker i Motiverne, naar der tales om Rigsdagen og Communalbestyrelsen som to forskellige Autoriteter, der kunde komme i Conflict med hinanden, og som skulde fremkalde særdeles Banffeligheder for Ministeriet; thi Kjøbenhavns Communalbestyrelse kan dog ikke i Modsatning af Rigsdagen eller af den lovgivende Magt, som bestaaer af Kongen og Rigsdagen, have en saadan Selvstændighed, at der, naar Meningerne bleve ulige, var nogen virkelig Banffelighed ved at opløse Conflicten. Den høitagtede Justitsminister har bemærket, hvorledes der i den senere Tid har maattet gjøres et Tilskud til Borgervæbningen, fordi de reglementerede Summer have været utilstrækkelige, og at dette er blevet udredet af Statskassen. Det forekommer mig, at det ogsaa har været aldeles naturligt; thi disse forøgede Udgifter ere jo fremkaldte ved de forøgede Pligter, som ere blevne Borgervæbningen paalagte i Anledning af Krigstilstanden, og som have gjort, at den har maattet besørge endeel af de Pligter, som ellers paalaae Militæret, og, da det ikke har været nogen ganske ubetydelig Byrde for Borgerne,